

LAMPIRAN A

Ringkasan Butir-Butir Utama Pertuduhan Terhadap Empat Pemimpin Hua Tuan Yang Ditahan Dibawah ISA

1. Menuduh Dasar Pendidikan Kebangsaan sebagai bersifat perkauman dan menjadi penghalang kepada perkembangan SRJK(C), dan mengingatkan ibu bapa murid-murid Cina supaya meneliti dan mengawasi pembelajaran anak-anak mereka di sekolah-sekolah kerajaan.
2. Menolak Dasar Pendidikan Kebangsaan digubalkan oleh nasionalis-nasionalis Melayu yang hanya berdasarkan kepada bahasa, kebudayaan dan agama orang Melayu sahaja tanpa memperdulikan bahasa, kebudayaan dan agama kaum lain.
3. Menyeru kaum Cina supaya menentang dan menghapuskan Seksyen 21(2) Akta Pelajaran 1961 supaya dapat menjamin masa depan SRJK(C) serta pelajaran Cina kerana itu antara lain adalah hak asasi masyarakat Cina di negara ini, atau mendakwa seksyen itu sebagai cubaan untuk mengubah corak SRJK(C).
4. Menyeru kaum Cina supaya menentang dan menghapuskan Seksyen 21(2) Akta Pelajaran 1961 supaya dapat menjamin masa depan SRJK(C) serta pelajaran Cina kerana itu antara lain adalah hak asasi masyarakat Cina di negara ini, atau mendakwa seksyen itu sebagai cubaan untuk mengubah corak SRJK(C).
5. Membantah Akta pelajaran 1961 yang bermati-mati satu bahasa, satu budaya dan satu agama.
6. Mendakwa tindakan kerajaan untuk memindah Akta Pelajaran 1961 akan menjelaskan kedudukan hak-hak orang Cina untuk mempelajari bahasa Cina.
7. Mendakwa bahawa rancangan kerajaan melaksanakan konsep sekolah integrasi di sekolah-sekolah rendah mulai tahun 1986 akan menghapuskan identiti SRJK(C) dan juga bahasa Cina.
8. Mengutuk kerajaan kerana mengamalkan dasar-dasar "double-standard" dan mendesak kerajaan supaya menghormati hak asasi kaum minoriti yang menerima pelajaran ibunda.
9. Menyeru masyarakat Cina supaya menentang dengan tiada tolak terhadap tindakan kerajaan melantik guru-guru Cina yang tidak mempunyai kelulusan bahasa Cina untuk dinaikkan ke jawatan pentadbiran kanan di SRJK(C), atau menyeru sekiranya masalah ini tidak diselesaikan oleh kerajaan, SRJK(C) yang terlibat harus memulaukan kelas dan semua parti politik dan pertubuhan Cina harus bersatu membantah langkah kerajaan itu.
10. Menuduh kerajaan tidak mengambil berat terhadap masalah pelajaran bahasa Cina, dan menyatakan bahawa mempertahankan bahasa dan kebudayaan Cina adalah menjadi tanggungjawab semua orang Cina.

11. Mendakwa bahawa 30 tahun lampau sistem pelajaran Cina di peringkat SRJK(C) diancam oleh anasir-anasir pelampau dari parti pemerintah. Pengalaman 30 tahun yang lepas menunjukkan bahawa hak orang bukan Melayu untuk mempelajari bahasa ibunda masih menghadapi halangan.
12. Menyeru supaya semua Hua Tuan serta parti politik menyahut seruan 15 Hua Tuan supaya mengambil bahagian aktif dalam kempen menjaga dan melindungi pelajaran Cina agar orang-orang keturunan Cina di Malaysia akan menikmati hak asasi mereka untuk menerima pelajaran Cina selama-lamanya.
13. Menuntut Dasar Kebudayaan Kebangsaan yang diasaskan semata-mata atas kebudayaan Melayu itu dikaji semula dengan mengambil ciri-ciri kebudayaan kaum Cina yang telah lama tinggal di negara ini dan kebanyakannya lahir di Malaysia.
14. Mengkritik Akta Universiti dan Kolej Universiti, yang dianggap telah merampas hak rakyat dan kebebasan untuk mendirikan Universiti/Maktab swasta.
15. Meluluskan resolusi yang menyeru kerajaan menghapuskan Seksyen 21(2) Akta Pelajaran dan mengiktiraf Sijil Peperiksaan SMPC sebagai kelayakan untuk memasuki maktab perguruan.
16. Mengecam kerajaan kerana menolak penubuhan Universiti Merdeka.
17. Menimbulkan isu kuota kemasukan ke universiti tempatan yang tidak seimbang di antara Bumiputera dengan bukan Bumiputera.
18. Mendesak kerajaan supaya tidak melanjutkan Dasar Ekonomi Baru (DEB) kerana dasar tersebut hanya mementingkan satu kaum sahaja, atau mendakwa bahawa DEB telah menggugat kepentingan dan kedudukan kaum Cina.
19. Mendakwa bahawa hak asasi kaum Cina di negara ini kian luput.

Sumber: Memorandum dari Pertubuhan-Pertubuhan Utama Cina Se-Malaysia Untuk Menuntut Pembebasan Empat Orang Pemimpin-Pemimpin Masyarakat Cina Malaysia, Pertubuhan-Pertubuhan Utama Cina Se-Malaysia, Kuala Lumpur, 6 Februari 1988.

LAMPIRAN B

Deklarasi Pendidikan Bahasa Ibunda Dong Jiao Zong 1999

A. Enam Penyata

1. Prinsip toleransi dan kepelbagaian berkenaan kebudayaan, pendidikan dan bahasa adalah prinsip asasi yang mendapat pengiktirafan antarabangsa.
2. Pendidikan Bahasa Ibunda adalah hak asasi setiap bangsa dan manusia. Ia mesti direalisasikan melalui dasar dan akta pendidikan.
3. Memperuntukkan dan mengembangkan pendidikan bahasa ibunda bagi kaum-kaum yang pelbagai itu tidak akan menjelaskan status bahasa kebangsaan atau kepentingan bahasa antarabangsa; kewujudan bersama yang aman boleh merealisasikan prinsip toleransi dan kepelbagaian pendidikan serta prinsip linguistik.
4. Bahasa ibunda adalah jiwa sesuatu kaum dan adalah cara bagi kaum itu untuk meneruskan warisan kebudayaan, dan ia berkait rapat dengan status, maruah dan identiti perkauman.penerimaan ke atas kewujudan dan perkembangan bebas pendidikan bahasa ibunda adalah realisasi kesamaan antara kaum dalam bidang pendidikan.
5. Pendidikan bahasa ibunda adalah cara pendidikan yang paling tepat dan efektif. Ia membantu memupuk maruah sesuatu kaum dan memupuk sikap toleransi, demokrasi serta keyakinan kendiri rakyat.
6. Hakikat menunjukkan bahawa percubaan untuk mengasimilasikan sistem pendidikan, kebudayaan serta bahasa hanya menimbulkan konflik perkauman. Sebaliknya, sikap hormat terhadap toleransi dan kepelbagaian menjamin kefahaman dan kesepakatan sebenar di antara rakyat berbilang kaum.

B. Dua belas Tuntutan

1. Untuk mengesahkan, menerima dan melaksanakan segala persetujuan antarabangsa berkenaan prinsip-prinsip toleransi dan kepelbagaian kebudayaan, pendidikan dan linguistik.
2. Untuk menyingkirkan dasar pendidikan satu-bahasa, agar dapat merealisasikan semangat dan kepelbagaian yang ditekankan dalam Deklarasi Prinsip Toleransi.
3. Menteri Pendidikan perlu mengambil inisiatif untuk menambahkan bilangan sekolah rendah Tamil dan Cina di kawasan yang padat penduduk berketurunan India atau Cina, bagi memastikan hak-hak pelajar untuk menerima pendidikan bahasa ibunda terpelihara.
4. Pihak berkuasa harus mengusulkan penyelesaian yang konkret berkenaan ketidakseimbangan di antara lebihan bilangan guru di sekolah kebangsaan dan kekurangan tenaga pengajar yang berterusan di sekolah rendah Cina, agar dapat mengurangkan perasaan tidak puas hati yang semakin meningkat di kalangan ibu bapa dan untuk melindungi kepentingan pelajar dalam pembelajaran yang sempurna.
5. Pihak kerajaan harus bersikap adil terhadap sekolah yang beraliran bahasa berlainan dalam memperuntukkan wang, latihan guru, merekabentuk atau merancang kurikulum serta bahan pengajaran (termasuk pembangunan perisian komputer), kemudahan dan perkakasan asas, dan mengelakkan dari diskriminasi ke atas sekolah Tamil dan Cina.

6. Pihak kerajaan harus menyingkirkan sebarang langkah atau niat untuk menukar sifat sekolah Tamil dan Cina, termasuk cadangan “Sekolah Wawasan”, perlantikan guru-guru tidak berbahasa Cina untuk jawatan pentadbiran di sekolah rendah Cina, merampas hak-hak yang sedia ada pada Lembaga Pengurus dalam hal pengurusan sekolah dan sebagainya.
7. Pihak kerajaan harus mengiktiraf sumbangan Sekolah Menengah Persendirian Cina terhadap perkembangan pendidikan kebangsaan dan pembangunan negara, dengan membantu sekolah-sekolah tersebut dalam hal-hal kewangan, latihan guru, pengajaran, pembinaan, kemudahan dan sebagainya, dan membenarkan penempatan semula, penubuhan cawangan atau sekolah-sekolah baru. Kerajaan juga harus, mengiktiraf Sijil Peperiksaan Bersama Sekolah Menengah Persendirian Cina sebagai kelulusan akademik untuk memasuki Institusi Pendidikan Tinggi Awam, perkhidmatan awam dan maktab perguruan, agar dapat memberi peluang yang sama rata bagi tamatannya untuk meneruskan pelajaran dan pekerjaan.
8. Pihak kerajaan harus menukar dasar yang menekankan bahasa asing dan mendiskriminasikan bahasa-bahasa tempatan. Pada masa ini, kerajaan meluluskan permohonan kolej dan universiti asing yang menggunakan bahasa Inggeris sebagai bahasa pengantar untuk mendirikan cawangan di negara kita, dan membenarkan beratus-ratus kolej swasta menggunakan bahasa Inggeris sebagai bahasa pengantar manakala bahasa Cina, iaitu bahasa ibunda kaum Cina negara ini, tidak dibenarkan sebagai bahasa pengantar di institusi pendidikan tempatan.
9. Pihak kerajaan harus menyingkirkan sebarang prejedis atau alas an bukan akademik, perkauman atau politik, dan mengiktiraf ijazah-ijazah yang dianugerah oleh Universiti Nanyang (Nan Da) dan universiti-universiti Taiwan, China serta negara-negara yang bukan aliran bahasa Inggeris; agar mengakui sumbangan graduan institusi tersebut dalam sector-sektor pendidikan, kebudayaan, ekonomi dan politik serta mengelakan “penghijrahan cendekiawan”.
10. Pihak kerajaan harus mematuhi jaminan dan persetujuan yang dicapai semasa pertukaran aliran pada tahun 1962, untuk memulihkan status sah dan nama sekolah menengah jenis kebangsaan, terutama melaksanakan peruntukan 1/3 masa persekolahan kepada pengajaran dalam bahasa pengantar Cina, peruntukan wang “satu Ringgit kepada satu Ringgit” bagi pembinaan tambahan premis sekolah, pentadbir termasuk pengetua sekolah terdiri daripada kaki tangan yang berkelulusan bahasa Cina, dan hak-hak yang sedia ada pada Lembaga Pengurus dalam hal-hal pengurusan sekolah.
11. Memandangkan peri pentingnya bahasa ibunda, kelas Bahasa Ibunda Pelajar (Pupil's Own Language—POL) harus diadakan dalam kurikulum biasa sekolah selagi terdapat lima orang pelajar dari mana-mana kaum di sebuah sekolah. Pihak kerajaan harus meningkatkan latihan guru, kurikulum dan susunan kelas POL, dan menjadikan bahasa ibunda sebagai mata pelajaran yang wajib dalam peperiksaan dan pembelajaran untuk menekankan kepentingan bahasa tersebut.
12. Peruntukan wang yang mencukupi dalam lain-lain bantuan harus diberi kepada setiap institusi pendidikan bahasa ibunda di negara ini, agar dapat mendorong pembelajaran bahasa ibunda dan meningkatkan prestasinya.

Sumber: Deklarasi Pendidikan Bahasa Ibunda Dong Jiao Zong 1999, PPLPSCM, Kuala Lumpur, 1999.

LAMPIRAN C

Rayuan Pilihanraya Persatuan-Persatuan Cina Malaysia 16 Ogos 1999

Mukadimah

Pilihan yang akan datang akan memilih kerajaan dan wakil rakyat yang akan memimpin negara ini ke alaf baru. Empat puluh dua tahun selepas mencapai kemerdekaan, negara kita telah berkembang maju dalam semua sektor hasil daripada usaha dan sumbangan rakyat semua kaum, dengan sepenuhnya menunjukkan dinamika sebuah negara yang berbilang kaum. Walau bagaimanapun, beberapa dasar kerajaan yang tertentu, terutamanya yang berkaitan dengan kesamaan bangsa, demokrasi, hak asasi manusia, autonomi kehakiman dan sebagainya perlu diperbaiki.

Krisis ekonomi pada dua tahun yang lepas dan wabak virus Nipah merupakan dua bencana terbaru yang telah menyebabkan persatuan-persatuan Cina menimbang semula masa hadapan negara kita secara serius. Kerajaan seharusnya mengadakan satu rancangan pembangunan yang sepadu untuk industri kecil dan sederhana dan Perkampungan Baru Cina yang telah ditubuhkan lebih daripada lima puluh tahun dahulu. Apabila Kerajaan sedang giat menjalankan pelbagai projek mega, kita masih menghadapi kekurangan dana, bilik darjah dan guru di sekolah-sekolah. Kami juga perlu menaruh perhatian pada sektor-sektor yang mundur yang terdapat di kalangan orang-orang asli, pekerja estet, penduduk bandar dan petani miskin.

Di samping itu, kami amat mengambil berat tentang isu amalan rasuah, penyimpangan Kerajaan dalam pentadbiran awam, kebertanggungjawapan dan kelutsinaran kerajaan yang telah menimbulkan banyak perbincangan di kalangan orang awam.

Demi cinta kami terhadap negara, serta perhatian kami terhadap masa hadapan bangsa kita, kami meminta semua calon dan parti politik yang akan mengambil bahagian dalam pilihanraya yang akan datang menyokong dan melaksanakan rayuan kami. Kami juga menggesa semua pengundi negara kita berusaha merealisasikan rayuan ini.

1. Menggalakkan Perpaduan Negara

- Perpaduan negara mestilah berasaskan kepentingan semua rakyat negara kita dan bukan berdasarkan perkauman. Hanya dengan berasaskan keadilan dan non-diskriminasi, dapat mewujudkan satu lingkungan yang sesuai untuk mencapai perpaduan dan keharmonian di antara kaum.
- Gubalkan Akta Perhubungan Kaum untuk mencegah diskriminasi perkauman, rasialisme dan rasisme.
- Tindakan Afirmatif (Affirmative Action) harus bertujuan untuk memberi perlindungan dan peningkatan kepada golongan masyarakat yang lemah, tanpa mengira kepercayaan agama, latar belakang sosial dan kaum.
- Mengambil langkah untuk memansuhkan pembezaan antara "bumiputera / bukan bumiputera" dalam semua bidang.

2. Mempertingkatkan Demokrasi

Demokrasi bukan sahaja bermakna amalan pengundian setiap lima tahun-- kerajaan harus dipilih oleh rakyat pada semua peringkat, supaya mencapai demokrasi parlimentari yang sebenarnya dan memastikan keadilan pilihanraya:

- Garisan sempadan kawasan pilihanraya mestilah berasaskan prinsip "satu orang satu undi". Perbezaan bilangan pengundi antara kawasan-kawasan pilihanraya yang berlainan sepatutnya tidak melebihi 15%, seperti mana yang diamalkan pada peringkat awal selepas kemerdekaan negara ini supaya mengelakkan jurang besar yang sedang wujud di antara bilangan pengundi di kawasan pilihanraya yang berlainan dalam sistem pengundian kini.
- Memulihkan pilihan kerajaan tempatan.
- Senator haruslah dipilih oleh rakyat.

3. Mempertahankan Hak Asasi Manusia dan Menegakkan Keadilan

Mempertahankan hak asasi manusia, keadilan, keamanan dan kebebasan negara kita, agar melindungi hak-hak politik, sosial, kebudayaan dan ekonomi seluruh rakyat Malaysia:

- Ratifikasi dan menandatangani semua konvensyen Bangsa-Bangsa Bersatu dan kovenan-konvenan antarabangsa.
- Suruhanjaya Hak Asasi Manusia yang baru ditubuhkan perlu diperluaskan struktur anggotanya dan pastikan bahawa badan tersebut berepresentatif dan bebas.
- Pastikan kebebasan Peguam Negara dan badan kehakiman.
- Mansuhkan Akta Keselamatan Dalam Negeri selaras dengan perkembangan zaman.
- Gubalkan Akta Kebebasan Informasi.
- Meminda Akta Kesatuan Sekerja, Akta Hasutan, Akta Penerbitan dan Mesin Cetak, Akta Polis dan Akta Universiti dan Kolej supaya selaras dengan piawaian hak asasi manusia.
- Mempertahankan kebebasan bercakap, perhimpunan dan persatuan.

4. Membasmi Amalan Rasuah

Amalan rasuah merupakan salah satu halangan besar dalam pembangunan negara. Ia bukan saja merampas kepentingan rakyat jelata, malah menjelaskan fungsi pentadbiran kerajaan dan merosakkan kebertanggungjawapan kerajaan. Amalan rasuah mesti dihapuskan pada semua peringkat perkhidmatan awam dan kerajaan:

- Susun semula Agensi Pencegah Rasuah supaya ianya menjadi satu badan bebas dan bertanggungjawap secara langsung kepada Parlimen.
- Gubalkan satu akta di mana semua kakitangan tinggi kerajaan dan wakil rakyat yang dipilih diwajib mengisyiharkan aset mereka secara terbuka kepada orang awam.

5. Laksanakan Dasar Ekonomi yang Adil

Kerajaan harus mengkaji semula dasar ekonomi negara secara menyeluruh untuk mengatasi kelemahan yang terdedah semasa krisis kewangan berlaku baru-baru ini. Semua kaum mesti diberi peluang yang sama untuk bersaing. Amalan rasuah, kronisme dan nepotisme harus dielakkan dalam perihal pemberian saham atau kontrak. Dalam tiga puluh tahun yang lampau, sewaktu kerajaan menitikberatkan pembangunan industri dan komersial bagi kaum bumiputera, perkembangan dan modenisasi bagi industri kecil dan sederhana telah diabaikan. Kerajaan juga telah mengabaikan masalah yang dihadapi oleh pernternak babi, terutamanya dalam krisis industri penternak babi yang berlaku baru-baru ini, kerajaan tidak mengambil tindakan dengan segera untuk menolong mangsa-mangsa wabak dan keluarga mereka:

- Menggalakkan modenisasi dan pembangunan industri kecil dan sederhana dalam negara ini.
- Merumuskan dan melaksanakan dasar pertanian yang kekal.
- Memberikan bantuan secara adil dan mencukupi kepada semua sektor termasuk industri penternakan babi.

- Membagikan tanah secara adil kepada petani-petani yang memerlukannya tanpa mengira kaum.
- Hapuskan sistem kuota yang berasaskan "kaum" dan gantikannya dengan sistem pengagihan yang berasaskan "kebolehan" (means-tested sliding scale).
- Pastikan bahawa dana KWSP serta dana-dana awam yang lain kepunyaan pekerja negara kita diberikan tempat perwakilan yang memuaskan kepada organisasi pekerja untuk menjamin pengurusan dana yang betul.

6. Kaji Semula Dasar Penswastaan

Tujuan menswastakan kemudahan awam ialah untuk meningkatkan kecekapan dan mengurangkan beban ekonomi negara. Walaupun sesetengah kemudahan awam yang diswastakan memberi banyak kemudahan kepada rakyat dan juga menggalakkan pertumbuhan ekonomi negara, namun disebabkan ketidaklutsinaran operasinya, ianya telah menimbulkan monopoli dalam bidang perniagaan, memberatkan beban rakyat dan menyebabkan kronisme serta menghalang pertumbuhan ekonomi negara:

- Semua projek penswastaan harus berasaskan kepentingan orang awam.
- Projek-projek penswastaan harus ditender secara terbuka.
- Dirikan Suruhanjaya Urusan Awam untuk menyelia dan menilai projek-projek yang diswastakan untuk melindungi kepentingan rakyat.
- Batalkan rancangan pengkorporatan perkhidmatan kesihatan supaya membolehkan rakyat negara kita, terutamanya mereka yang berpendapatan rendah, menikmati perkhidmatan kesihatan awam yang murah dan cekap.
- Gubalkan akta anti-monopoli untuk mengelakkan amalan monopoli dalam bidang penswastaan.
- Kaji semula perkhidmatan pembetungan supaya mengurangkan beban para pengguna.
- Hentikan pengenaan tol dan penswastaan pada jalanraya di dalam bandaraya dan jalanraya yang sedia ada yang telah dipertingkatkan menjadi lebuhraya.

7. Laksanakan Dasar Pendidikan yang Progresif dan Liberal

Demi menghadapi cabaran abad baru, kita perlu mengkaji semula keseluruhan sistem pendidikan negara kita dengan menumpukan perhatian pada pengembangan potensi manusia, memenuhi keperluan sumber manusia dan memupuk daya kreativiti, daya inisiatif serta teknik pembelajaran para pelajar kita. Komuniti Cina memandang berat terhadap Akta Pendidikan 1996 yang tidak berlaku adil terhadap pendidikan bahasa ibunda bagi kaum Cina, India dan kaum-kaum minoriti lainnya di negara kita. Disebabkan kekurangan dana, bilik darjah dan guru, perkembangan sekolah-sekolah rendah Tamil dan Cina telah terhambat:

- Meminda Akta Pendidikan 1996 untuk mencerminkan dasar pendidikan kebangsaan sebagaimana yang dinyatakan di dalam Ordinan Pendidikan 1957 yang memastikan penggunaan, pengajaran dan perkembangan bahasa ibunda semua komuniti etnik di negara kita.
- Tambahkan bilangan sekolah rendah Tamil dan Cina di kawasan yang padat dengan penduduk kaum India dan Cina, agar hak untuk menerima pendidikan bahasa ibunda bagi pelajar-pelajar kaum tersebut tidak dirampas.
- Selesaikan masalah kekurangan guru yang lama berterusan di sekolah-sekolah rendah Tamil dan Cina.
- Batalkan rancangan "Sekolah Rendah Wawasan" dan hentikan perlantikan guru-guru yang tidak berkelayakan bahasa Cina untuk memegang jawatan-jawatan tinggi di sekolah rendah Cina untuk memastikan sifat dan cara pendidikan di sekolah rendah Cina tidak diubah.

- Pastikan bahawa pengagihan peruntukan pendidikan, latihan guru, perancangan kurikulum, bahan pengajaran, kemudahan dan perkakasan yang asas adalah adil dan mencukupi bagi sekolah-sekolah semua aliran bahasa, termasuk cadangan sekolah-sekolah bistari.
- Realisasikan pendidikan bahasa ibunda dengan menggabungkannya ke dalam rancangan pendidikan negara kita dan sediakan latihan untuk guru-guru, perancangan kurikulum dan bahan-bahan pengajaran baginya.
- Sediakan kelas bahasa ibunda pelajar (Pupil's Own Language -- POL) dalam kurikulum formal sekolah seandainya terdapat sekurang-kurangnya lima (5) pelajar dari mana-mana kumpulan etnik di mana-mana sekolah.
- Tambahkan peruntukan untuk perbelanjaan pendidikan.
- Kaji semula dan naikkan gaji guru.
- Kenalkan sistem pinjaman dan bantuan kewangan pelajar dengan pengagihannya mengikut kemampuan keluarga pelajar (means-tested sliding scale) tanpa mengira kaum.
- Iktirafkan Sijil Peperiksaan Bersama Sekolah Menengah Persendirian Cina.
- Izinkan penubuhan Sekolah-sekolah Menengah Persendirian Cina baru dan berikan subsidi untuk perkembangannya.
- Tambahkan bilangan sekolah rendah, menengah, kolej dan universiti selaras dengan pertumbuhan penduduk negara kita.
- Iktirafkan ijazah yang dianugerahkan oleh institusi yang bertaraf antarabangsa, termasuk Universiti Nanyang yang lampau serta universiti-universiti yang bukan aliran Bahasa Inggeris di negara-negara seperti China, Taiwan dan sebagainya.
- Hapuskan sistem kuota untuk kemasukan universiti.

8. Galakkan Perkembangan Pelbagai Kebudayaan

Negara kita ialah negara yang berbilang kaum. Akan tetapi, Dasar Kebudayaan Kebangsaan yang sedia ada adalah didasarkan pada budaya tunggal, ianya merupakan halangan bagi perkembangan kebudayaan masyarakat majmuk. Demi memperbetulkan kesalahan ini, perumusan kebudayaan nasional haruslah diasaskan pada pluralistik masyarakat kita:

- Kenalkan dasar kebudayaan dan seni yang lebih liberal dan pluralistik.
- Sediakan bantuan kewangan dan biasiswa seni dan galakkan aktiviti kebudayaan berbilang kaum negara kita.
- Wajibkan kerajaan pada semua peringkat untuk menggalakkan budaya pluralistik.
- Pemberian ganjaran atau hadiah kesusasteraan dan seni negara haruslah terbuka kepada semua rakyat, tanpa mengira kaum atau bahasa.
- Kebudayaan semua kaum dan agama haruslah dilayani secara saksama oleh media dan badan-badan kebudayaan rasmi.
- Galakkan pertukaran kebudayaan antarabangsa.
- Mendidik dan menggalakkan rakyat negara kita saling menghormati agama-agama yang berlainan di dalam negara ini serta perkuatkan perhubungan dan pertukaran fikiran antara badan-badan agama berlainan.
- Berikan layanan yang adil bagi badan-badan agama yang berlainan dalam hal penyebaran, perkembangan, mendapat kemudahan rasmi kerajaan serta dilayani dengan saksama oleh media rasmi.

9. Lindungi Alam Sekitar

Semua projek pembangunan yang meninggalkan kesan buruk ke atas alam sekitar seperti kawasan tanah tinggi, hutan dan kawasan berpaya atau yang akan merosakkan peninggalan sejarah serta kawasan perkuburan, mesti dikawal dengan ketat. Piawaian dan undang-undang perlindungan alam sekitar perlu dikuatkuasakan secara serius:

- Pastikan projek empangan tidak merosakkan ekologi persekitaran.
- Kenakan langkah pemeliharaan air dan tenaga yang ketat.
- Wartakan semula hutan simpanan dan hidupan liar serta tumbuhan yang terpelihara.
- Kuatkuasakan Akta Perhutanan dan Alam Sekitar yang sedia ada untuk menghalang aktiviti pembalakan yang sembarangan.
- Kenakan cukai ke atas penggunaan tenaga serta pengeluaran gas karbon atau gas buangan lain yang merbahaya.
- Indahkan kawasan-kawasan perkuburan dan pastikan kawasan tersebut tidak dipindah untuk tujuan pembangunan.
- Tawarkan insentif bagi industri yang menggunakan tenaga yang boleh diperbaharui dan tenaga solar.

10. Modenisasikan dan Bangunkan Perkampungan Baru

Perkampungan Baru mempunyai sejarah lebih daripada lima puluh tahun. Seramai 1.5 juta kaum Cina yang berselerak di 452 buah Perkampungan Baru masih dikecualikan daripada arus pembangunan ekonomi negara. Infrastruktur di Perkampungan Baru tersebut perlu diperbaiki. Ramai penghuni masih belum mendapat hak milik tanah atau mendapat pembaharuan hak milik tanah:

- Pastikan bahawa semua penduduk Perkampungan Baru diberi hak milik tanah dengan segera.
- Selesaikan rancangan pembangunan Perkampungan Baru dengan secepat mungkin.
- Sediakan peruntukan pembangunan untuk Perkampungan Baru mengikut perkadarannya bilangan penduduk.
- Memperuntukkan tanah yang mencukupi untuk petani-petani Perkampungan Baru dan luar bandar.

11. Realisasikan Dasar "Perumahan Untuk Semua"

Kerajaan harus merealisasikan wawasan perumahan untuk semua rakyat dengan lebih giat. Tindakan ini diperlukan untuk menyelesaikan masalah perumahan yang ketara bagi kumpulan yang berpendapatan sederhana dan rendah:

- Pastikan bahawa kerajaan negeri memperuntukkan tanah yang lebih banyak secara percuma untuk pembinaan perumahan awam kos sederhana dan rendah.
- Pastikan pengagihan perumahan kos rendah adalah adil untuk mengelakkan daripada memberikannya kepada mereka yang tidak layak.
- Laksanakan sistem "sewa dahulu beli kemudian" agar membolehkan mereka yang tidak mampu memiliki rumah sendiri.

12. Lindungi Hak Asasi Wanita

Hak asasi wanita mesti diutamakan di sektor swasta dan awam:

- Beri sokongan kepada "Agenda Wanita 1999" yang diutarakan oleh organisasi bukan kerajaan wanita negara kita.
- Pertingkatkan fungsi authoriti kerajaan yang berurusan dengan hal-hal wanita.
- Hapuskan segala jenis diskriminasi terhadap wanita dalam masyarakat negara kita.
- Kenakan hukuman yang berat kepada mereka yang melakukan keganasan terhadap kanak-kanak dan wanita.
- Menggesa sektor awam dan swasta supaya menyediakan kemudahan penjagaan kanak-kanak bagi pekerja-pekerja wanita.

13. Media yang Adil

Media harus dioperasi secara adil dan bebas tanpa campur tangan kerajaan:

- Tubuhkan Badan Penyiaran yang bebas dan adil.
- Hapuskan peraturan mengenakan pembaruan tahunan permit menerbit (KDN).
- Galakkan penubuhan media penyiaran swasta.
- Tambahkan peruntukan masa untuk penyiaran berita dalam bahasa Mandarin.

14. Memulihkan Kelayakan Rakyat Terhadap Pasukan Polis

Pada akhir-akhir ini, cara pengendalian pihak polis dalam penyiasatan adalah amat membimbangkan dan hal ini mungkin mengugatkan keyakinan orang awam terhadap pasukan polis:

- Tubuhkan satu suruhanjaya penyiasatan statutori yang bebas untuk menyiasat kes penyalahgunaan kuasa dan kekerasan polis. Laporan siasatan suruhanjaya tersebut mesti diumumkan kepada orang awam manakala mereka yang didapati bersalah patut dihukum.
- Mempertinggikan kualiti pasukan polis menerusi pelarasan gaji dan prosedur pengambilan polis baru yang lebih ketat dan sempurna supaya membentukkan satu pasukan polis yang adil, berperikemanusiaan dan lebih bertanggungjawab.

15. Memperbaiki Kebajikan

Setiap manusia berhak untuk hidup dan mati secara bermaruah dan juga berhak menerima perlindungan sosial daripada pengangguran, sakit, umur tua, kematian atau lain-lain kejadian di luar kawalan mereka:

- Berikan perhatian khas kepada mereka yang kurang bertuah, kurang upaya, warga tua, kanak-kanak dan wanita.
- Sediakan kemudahan rekreasi untuk belia supaya memimpin mereka kepada satu cara hidup yang sihat.
- Tambahkan peruntukan dana bagi sektor kesihatan dan perubatan, terutamanya dalam hal pencegahan penyakit.
- Tingkatkan pengetahuan rakyat terhadap kehidupan sihat dan penjagaan kesihatan yang asas.

16. Hormati Hak Pekerja

Pekerja berhak mendapatkan syarat-syarat kerja yang saksama dan lingkungan kerja yang demokratik, berperikemanusiaan serta selamat, selaras dengan piawaian buruh antarabangsa:

- Iktirafkan hak pekerja elektronik untuk mendirikan kesatuan pekerja.
- Gubalkan akta untuk memastikan semua pekerja termasuk pekerja estet mendapat gaji minima yang munasabah.

17. Menyara Orang Asli

- Sahkan hak tanah rizab Orang Asli agar mereka dapat mengawal sumber dan tanah mereka sendiri dan dapat memilih cara hidup mereka sendiri.

Rayuan ini dianjurkan oleh 11 Hua Tuan seperti berikut:

Persekutuan Persatuan-Persatuan Lembaga Pengurus Sekolah Cina Malaysia
Persekutuan Persatuan-Persatuan Guru Sekolah Cina Malaysia
Persekutuan Persatuan-Persatuan Alumni Sekolah Cina Malaysia
Nanyang University Alumni Association of Malaysia
Taiwan Graduates Alumni Association of Malaysia
Dewan Perhimpunan Cina Selangor
Federation of Guangdong Associations of Malaysia
Federation of Guangxi Associations of Malaysia
Federation of Sanjiang Associations of Malaysia
Federation of Fuzhou Associations of Malaysia
Huazi Research Centre

Pada tahun 2000, dua buah lagi Hua Tuan telah menyertai Jawatankuasa Suqiu selain daripada 11 Hua Tuan di atas, iaitu Dewan Perhimpunan Cina Negeri Sembilan dan Federation of Hokkien Associations of Malaysia

Sumber: Rayuan Pilihanraya Persatuan-Persatuan Cina Malaysia, Jawatankuasa Rayuan Pilihanraya Persatuan-Persatuan Cina Malaysia, Kuala Lumpur, 16 Ogos 1999.